

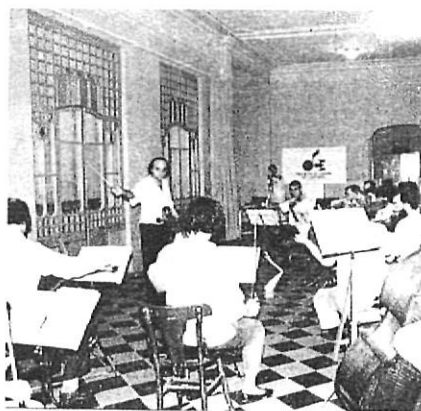
La Càtedra «Ferrater Mora»

L'Estudi General de Girona, amb finançament de les institucions que formen el seu Patronat, acaba de crear la Càtedra 'Ferrater Mora' de Pensament Contemporani. L'activitat bàsica de la Càtedra consisteix a organitzar cursos de pensament contemporani, dirigits per figures emponents de prestigi internacional. És una Càtedra de Pensament —i no estrictament de filosofia—, perquè està oberta tant a l'àmbit de la filosofia com al de les ciències, siguin formals, experimentals, històriques o humanes. I és també una Càtedra de Pensament Contemporani en un sentit molt estricte, perquè els professors convidats hi exposaran les línies mestres del seu propi pensament. Cada curs la Càtedra tindrà dos períodes de docència (novembre i juny), de dues setmanes cadascun. Les lliçons aniran dirigides a universitaris llicenciats i a estudiants de tercer cicle.

És un honor per a l'Estudi General de Girona que el professor Ferrater Mora hagi acceptat que la Càtedra porti el seu nom. Tant la rellevància internacional del professor Ferrater com la seva obertura intel·lectual a molts àmbits no estrictament filosòfics fan que el seu nom doni caràcter específic a aquesta Càtedra, que pretén estimular una reflexió interdisciplinària rigorosa.

Després que el 2 de novembre s'inauguri oficialment la Càtedra, el propi professor Ferrater impartirà, del 6 al 17 de novembre, la primera sessió de lliçons. I entre els futurs professors convidats hi ha noms tan destacats com els de Quine, von Wright, Prigogine, Ricoeur, Stegmüller, Rorty, Chomsky, Bunge... Potser això sigui suficient per indicar que la Càtedra 'Ferrater Mora' de Pensament Contemporani no vol ser simplement una iniciativa singular o rellevant, sinó que, inserida en el marc d'un Estudi General que està naixent amb força, vol ajudar a potenciar el projecte global d'una oferta universitària nova i de qualitat.

JOSEP-MARIA TERRICABRAS

L'Orquestra de l'Empordà

El passat vint-i-nou d'agost es constituï l'Orquestra de Cambra de l'Empordà. Serà un dels pocs enllaços culturals que ha d'apropar l'Alt i el Baix Empordà amb els fils d'una música iniciada pels clàssics, intensificada pels autors del Barroc i empena apassionadament pels compositors romàntics.

Aquesta tardor, ambdues comarques es comunicaran musicalment gràcies a una iniciativa acceptada amb interès i generositat per part dels qui vetllen perquè fets com el que comentem passin de la realitat al somni. Que la realitat sigui, amb l'ajuda dels déus, tan suggestiva com ho ha estat el somni.

És bo que les ciutats i els pobles s'interrelacionin, comparteixin el que els ha estat donat per a gaudi de l'esperit. I si és la música l'ambaixadora que ho fa possible servint-se d'una formació responsable, els guanys poden ser rellevants, fructífers.

El figuerenc Carles Coll, que en el transcurs dels anys ha donat proves de la seva constància a l'hora de lluitar per la promoció musical de la seva ciutat —no oblidem que va ser president de les Joventuts Musicals de Figueres, impulsor del Piano a l'Abast, intèrpret d'innombrables concerts pianístics—, en serà el director i també el responsable més directe. Ens consta que, des de fa dos anys, es prepara a consciència amb l'assessorament d'Antoni Ros Marbà per tal de fer de la batuta no tan sols un instrument regulador sinó la vareta màgica capaç d'aconseguir que l'orquestra de cambra que s'acaba de crear sigui un conjunt que no defraudi l'exigència dels iniciats i, a la vegada, interressi a un públic que desitja ser guanyat pel seu bon fer professional. Els joves membres que la constitueixen tenen les condicions

necessàries per dominar els instruments respectius després d'haver reeixit en els estudis corresponents. Assoliran el que es proposen si treballen disciplinadament amb dedicació i entusiasme, qualitats essencials per interpretar una música que enllaça l'intimisme amb la serenor.

Potser el que més il·lusiona els futurs orients és saber que entre els compositors programats n'hi haurà de catalans. En tenim de prestigiosos, i és engrescador saber que en podrem escoltar les partitures, l'audició de les quals és poc freqüent.

que la flamant orquestra de Cambra de l'Empordà, que neix amb els millors auguris, sigui una nova força que deixi record, com el deixà la que va moure Màrius Torres a escriure el poema 63 de les seves POESIES:

«Enllà passa la música, rius d'espai i de llum,

artèria noble i viva...

Quin foc obscur, com a mi, la consum?

De quina antiga pàtria dels meus somnis arriba?

Ah, si el seu mateix rumb

fos el de la meua ànima captiva!»

MONTSERRAT VAYREDA

El procés de Bertrana

A l'article *La marxa de Girona de Prudenci Bertrana*, original de Carmina Portell, publicat en el número anterior de la *Revista*, s'hi va produir una omissió que caldria contrarestar.

A la pàgina 81, hi apareixia un text de *L'Autonomista* com si fos del dia 26 de gener de 1911, quan en realitat era de l'11 de juny del mateix any. El del 26 de gener era un altre que va ser escamotejat pels fullets de la impremta, en el qual s'anunciava que Bertrana havia estat posat en llibertat. L'omissió d'un text i la corresponent atribució de l'altre a una data errònia feien entendre al lector que el procés de Bertrana havia durat cinc dies, quan en realitat va durar cinc mesos. L'escriptor va ser detingut el 21 de gener, i la sentència del Consejo Supremo de Guerra y Marina no va arribar fins el 10 de juny. Va ser l'empresonament, i no el judici, el que va durar cinc dies.

En el mateix article, a la pàgina 84, després de parlar de l'opinió que els gironins tenen de Bertrana, es diu «aquesta és l'opinió dels altres», quan en realitat —com es despenia del context— s'havia de dir: «l'aquesta és l'opinió que ell té dels altres».